

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa L. R.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w B.
o stwierdzenie nieważności uchwały,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 26 listopada 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie w skardze kasacyjnej powódki jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powołano się tylko na oczywistą zasadność skargi. W ocenie skarżącej, ma ona wynikać z „rażącego naruszenia wymogów przeprowadzenia wnikliwej oceny materiału dowodowego”, co miało powodować w istocie

nierozpoznanie zarzutów apelacji. Wskazane w skardze argumenty na rzecz tezy o jej oczywistej zasadności w niedopuszczalny jednak sposób odnoszą się do ustalenia faktów i oceny dowodów. Lektura zaskarżonego wyroku nie dowodzi zresztą, aby sąd w sposób oczywiście nieprawidłowy zastosował czy zinterpretował prawo.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

[l.n]